

Η ανάληψη των καταθέσεων του Αρχιμανδρίτη Αλεξίου Εγκλειστριώτη

Εκκλησία της Κύπρου / Ι.Μ. Κύκκου και Τηλλυρίας

Για να μπορεί κάποιος να κάνει αναλήψεις από κάποια τράπεζα, πρέπει να έχει καταθέσεις.

Και οι καταθέσεις, για να γίνουν σε αυτήν, προϋποθέτουν από τον καθένα μας επίπονη εργασία, καλή διαχείριση των προσόδων, έκζητηση μόνο αναγκαίων και όχι περιττών πραγμάτων και πόθο πτωχείας του Χριστού, που στοχεύει στην αποταμίευση από τις στερήσεις έκζητήσεων και απολαύσεων προσκαίρων.

Αυτές οι καταθέσεις αυξάνονται και πολλαπλασιάζονται με τον νόμιμο τόκο, έτσι ώστε, όταν έλθει ή στιγμή της αναλήψεως, ο κάθε καταθέτης να είναι βέβαιος, ότι θα έχει το αναγκαίο απαιτούμενο χρηματικό ποσό για τις ανάγκες του.

Στην πνευματική ζωή μας οι καταθέσεις είναι απαραίτητες, γιατί ή στιγμή που θα χρειασθούμε να κάνουμε αναλήψεις δεν μάς είναι έκ των προτέρων γνωστή καί, αλλοίμονο, αν την στιγμή που ζητήσουμε να κάνουμε ανάληψη βρεθεί ο λογαριασμός μας μηδενικός.

Τότε θα βρεθοῦμε στὴν ἔσχατη πλάνη. Τότε δὲν θὰ μπορέσει κανεὶς νὰ μᾶς δανείσει, ἢ, καὶ ἂν ἔχει, θὰ μᾶς πεῖ: «Μήποτε οὐκ ἀρκέσει ἡμῖν καὶ ὑμῖν» (Ματθ. κε´ 9).

Σήμερα, στὴν ἐόρτιο περίοδο τῆς Ἀναλήψεως τοῦ Κυρίου μας ὁ χριστοφίλητος Ἀρχιμανδρίτης, ὁ βαθυσέβαστος π. Ἀλέξιος, τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου, τοῦ Ἐγκλείστου, στὴν Πάφο, μὲ πίστη στὴν ἀθανασία τῆς ψυχῆς καὶ προσδοκία τῆς τῶν νεκρῶν ἀναστάσεως καὶ τῆς χαρᾶς τῆς Βασιλείας τῶν οὐρανῶν, ἀνελήφθη σὲ αὐτούς.

Ἦλθε ἡ στιγμή νὰ κάνει καὶ αὐτὸς ἀνάληψη τῶν καταθέσεών του ἀπὸ τὴν τράπεζα τοῦ οὐρανοῦ.

Καὶ ὁ λογαριασμός του ἦταν γεμάτος, ἀφοῦ σὲ ὅλη του τὴν ζωὴ ἔκανε κατάθεση στὴν τράπεζα τοῦ οὐρανοῦ, ἀποταμίευε γι’ αὐτὴν τὴν μοναδικὴ στιγμή, ποὺ περίμενε νὰ ἀκούσει τὴν εὐκταία φωνὴ τοῦ Δικαιοκρίτου Κυρίου μας: «Εὖ, δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ, εἴσελθε εἰς τὴν χαρὰν τοῦ Κυρίου σου» (Ματθ. κε´ 21).

Εἶχε καταθέσει στὴν ζωὴ τῆς σεμνότητος καὶ τῆς χρηστότητος τῶν ἡθῶν ἀπὸ τὰ παιδικὰ του χρόνια στὴν Κρήτου-Μαρότου, ὅπου ἡ πολύτεκνη οἰκογένειά του βίωνε Χριστό, καὶ κοντὰ στὸν ἀδελφό του, τὸν μετέπειτα ρέκτη, φιλάγιο, φιλοπρόοδο καὶ πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. κ. Νικηφόρο.

Εἶχε καταθέσει στὸν ἱερὸ πόθο τῆς ὁλοκληρωτικῆς ἀφιέρωσης τῆς ζωῆς του στὸν Κύριο, στὸ ἐφετὸ τῆς καρδιᾶς του, τὸν δωρεοδότη Χριστό μας, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέρχεται «πᾶσα δόσις ἀγαθὴ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον» (Ἰακ. α´ 17).

Εἶχε καταθέσει στὴν εὐλάβεια πρὸς τὸν Ὅσιο Νεόφυτο, τὸν Ἐγκλειστο, στὴν Ἐγκλείστρα τοῦ ὁποίου ἀσκήθηκε θεάρεστα ἀναδεικνύοντάς τὴν πνευματικὴ του παλαίστρα πρὸς ἐξουδετέρωση τῆς δυνάμεως τοῦ ἀρχαικάκου ἀλάστορος.

Εἶχε καταθέσει στὴν ἱερὴ ἐπιστήμη τῆς Θεολογίας, τῆς ὁποίας ὑπῆρξε ἀκάματος διάκονος πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ σωτηρίαν ἀνθρώπων καὶ στὰ ἐκκλησιαστικὰ γράμματα, ἀφήνοντάς μας πολύτιμη παρακαταθήκη ἰδίως μὲ τὰ ἔργα τοῦ Ἁγίου Νεοφύτου.

Εἶχε καταθέσει στὴν Ὁρδόδοξη σκέψη καὶ τὶς συνεχεῖς παρεμβάσεις του σὲ ἐπίκαιρα θέματα, τὰ ὁποῖα ὑπεστήριζε μὲ σαφήνεια καὶ τόλμη.

Εἶχε καταθέσει στὴν ἀγάπη τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, στὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν του, στὴν παρηγορία του, στὴν στήριξή του στὶς δυσκολίες, ἐπαναλαμβάνοντας τὸ παύλειο: «Τίς ἀσθενεῖ καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι;» (Β΄ Κορ. ια΄ 29).

Εἶχε καταθέσει στὴν φιλοξενία, δείχνοντας ἀρχοντιὰ μοναδικὴ καὶ ἐφαρμόζοντας πάλι τὸ παύλειο: «Τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπιλανθάνεσθε» (Ἑβρ. ιγ΄ 2).

Εἶχε καταθέσει στὴν ἱερωσύνη του καὶ στὴν πνευματικὴ του πατρότητα δείχνοντας ἐπιμελῶς σὲ ὅλους τὴν μοναδικὴ ὁδὸ σωτηρίας, τὸν δρόμο ποὺ περνάει ἀπὸ τὴν Ἑσταυρωμένη Ἀγάπη καὶ καταλήγει στὰ σκηνώματα τοῦ οὐρανοῦ.

Σήμερα ἡ ψυχὴ σου, πολυσέβαστε π. Ἀλέξιε, ἀναλήφθηκε στοὺς οὐρανοὺς, γιὰ νὰ συγκατοικήσει μὲ τὸν ἀναληφθέντα στοὺς οὐρανοὺς Κύριο, τὸν γλυκύτατό μας Ἰησοῦ.

Τὸ ταμεῖο τῶν καταθέσεών σου ἄνοιξαν Ἅγιοι Ἄγγελοι καὶ τὸ πλούσιο περιεχόμενό του παρουσίασαν μὲ χαρὰ στὸν Κύριό μας, ὁ ὁποῖος θὰ σοῦ ἀποδώσει «τὸ βραβεῖον τῆς Ἄνω Κλήσεως» (Φιλιπ. γ΄ 14).

Ἀπὸ ἐκεῖ, ἀπὸ τὸν τόπο τῆς ἀναπαύσεώς σου, ἃς δέεσαι γιὰ τὴν Κύπρο μας, γιὰ τὸ Μοναστήρι σου, γιὰ ὅλους, ὅσοι σὲ ἀγάπησαν ἢ καὶ σὲ πίκραναν, γιὰ κάθε ψυχὴ θλιβομένη καὶ καταπονουμένη, ὥστε νὰ μὴν ἀμελοῦμε καὶ ἐμεῖς νὰ καταθέτουμε καθημερινὰ στὰ ταμεῖα τοῦ οὐρανοῦ, γιὰ νὰ μπροσέσουμε νὰ κάνουμε ἀνάληψη τὴν ὥρα τῆς ἐσχάτης ἀνάγκης καὶ νὰ βροῦμε ἔλεος τὴν ἡμέρα τῆς Κρίσεως.

Δρ Χαραλάμπης Μ. Μπούσιας,
Μέγας Ὑμνογράφος τῆς τῶν Ἀλεξανδρέων Ἐκκλησίας

ΠΗΓΗ: [ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΚΥΚΚΟΥ ΚΑΙ ΤΗΛΛΥΡΙΑΣ](#)